

VIII JORNADA MUNDIAL DE LOS POBRES

17 DE NOVIEMBRE DE 2024

PARAULES de vida

SEBASTIA
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

La pregària del pobre va de dret a l'oïda de Déu

El clamor dels pobres se sent entre nosaltres, el tenim ben a prop i és causa de preocupació i reflexió i ens mou a parlar i actuar. El vivim amb dolor quan tantes germanes i tants germans nostres viuen la manca d'una feina i un sou dignes, la falta d'habitatge i tantes mancances inherents a les **noves pobreses** que afecten especialment la *gent gran* i els *joves*, com també el món de la *migració*, amb tants que necessiten ser acollits. Més encara, quan de sobte apareixen **pobreses inesperades** a causa de les *catàstrofes naturals* que assetgen ciutats i pobles de manera violenta, deixant centenars de morts i milers de persones sense casa i havent-ho perdut tot, com la que recentment ha succeït a la *Comunitat Valenciana i en altres llocs*. El **ventall de la pobresa** s'obre de cada vegada més i demana **respostes noves i valentes**, desplegant un **voluntariat**, prompte a ajudar i pal·liar de la forma més ràpida possible el mal ocasionat en una gran ona massiva de **solidaritat**.

Units a Déu escoltam aquest clamor. Les comunitats no deixen de pregar i actuar. Una pregària unida a la del pobre que -en paraules del papa Francesc- «*va de dret a l'oïda de Déu*» (Sir 21,5). Vet aquí alguns punts del seu missatge en ocasió de la VIII Jornada Mundial dels Pobres que celebrem aquest diumenge.

«Déu coneix el sofriment dels seus fills perquè és un Pare atent i sol·lícit envers tothom. Com a Pare té cura dels qui més el necessiten: els pobres, els marginats, els qui pateixen, els oblidats. Però ningú no està exclòs del seu cor ja que, davant d'Ell, tots som pobres i necessitats. Tots som captaires perquè sense Déu no seriem res. Tampoc no tindriem vida si Déu no ens l'hagués donada».

«La **mentalitat mundana** exigeix convertir-se en algú, tenir

prestigi malgrat tot i tothom, infringint regles socials per tal d'arribar a conquerir riquesa. Quina il·lusió més trista! La felicitat no s'adquireix trepitjant el dret i la dignitat dels altres. *La violència provocada per les guerres* mostra amb evidència quanta arrogància mou els qui es consideren poderosos davant dels homes, mentre són miserables als ulls de Déu. Quants nous pobres produeix aquesta mala política feta amb les armes, quantes víctimes innocents! Tanmateix, no podem recular. Els deixebles del Senyor saben que cadascun d'aquests "petits" porta imprès el rostre del Fill de Déu, i *a cadascú els ha d'arribar la nostra solidaritat i el signe de la caritat cristiana*».

«El **pobre**, no tenint lloc on recolzar-se, rep la força de Déu i en Ell posa tota la confiança. De fet, la humilitat genera la confiança que Déu mai no ens abandonarà ni ens deixarà sense resposta. Als pobres que habiten a les nostres ciutats i que formen part de les nostres comunitats els dic: *no perdeu aquesta certesa! Déu està atent a cadascú de vosaltres, i és al costat vostre. No us oblidarà ni podria fer-ho mai*. Tots hem tingut l'experiència d'una pregària que sembla quedar sense resposta [...]. Però el silenci de Déu no és una distracció dels nostres sofriments; més aviat custodia una paraula que demana ser escoltada amb confiança, abandonant-nos a Ell i a la seva voluntat».

«La **pregària**, per tant, troba la confirmació de la seva autenticitat en la **caritat** que es fa encontre i proximitat. Si la pregària no es tradueix en una actuació concreta és vana, de fet, «*la fe sense les obres és morta*» (Jm 2,26). Malgrat tot, la caritat sense la pregària corre el risc de convertir-se en filantropia que aviat s'acaba. Deixem que la pregària sigui la força interior que ens mou a actuar, ja que la fe sense les obres és morta».

Paraules
de vida

PARAULES de vida

SEBASTIA TALTAVULL ANGLADA, Bisbe de Mallorca

La oración del pobre va directa al oído de Dios

El clamor de los pobres se oye entre nosotros, lo tenemos muy cerca y es causa de preocupación y reflexión y nos mueve a hablar y actuar. Lo vivimos con dolor cuando tantas hermanas y hermanos nuestros viven la falta de un trabajo y un sueldo dignos, la falta de vivienda y tantas limitaciones inherentes a las **nuevas pobreza**s que afectan especialmente a la *gente mayor* y a los *jóvenes*, así como al mundo de la *migración*, con tantos que necesitan ser acogidos. Más aún, cuando de repente aparecen **pobrezas inesperadas** debido a las *catástrofes naturales* que asedian ciudades y pueblos de manera violenta, dejando centenares de muertos y miles de personas sin casa y habiéndolo perdido todo, como la que recientemente ha sucedido en la *Comunidad Valenciana* y en otros lugares. El **abanico de la pobreza** se abre de cada vez más y pide **nuevas** y **valientes respuestas**, desplegando un **voluntariado**, pronto a ayudar y paliar de la forma más rápida posible el mal ocasionado en una gran ola masiva de **solidaridad**.

Unidos a Dios escuchamos este clamor. Las comunidades no dejan de orar y actuar. Una plegaria unida a la del pobre que -en palabras del papa Francisco- «*sube hasta Dios*» (Sir 21,5). He aquí algunos puntos de su mensaje en ocasión de la VIII Jornada Mundial de los Pobres que celebramos este domingo.

«*Dios conoce los sufrimientos de sus hijos* porque es un Padre atento y solícito hacia todos. Como Padre, cuida de los que más lo necesitan: los pobres, los marginados, los que sufren, los olvidados. Pero nadie está excluido de su corazón, ya que, ante Él, todos somos pobres y necesitados. Todos somos mendigos, porque sin Dios no seríamos nada. Tampoco tendríamos vida si Dios no nos la hubiera dado».

«La **mentalidad mundana** exige convertirse en alguien, tener prestigio a pesar de todo y de todos, rompiendo reglas sociales con tal de llegar a ganar riqueza. ¡Qué triste ilusión! La felicidad no se adquiere pisoteando el derecho y la dignidad de los demás. La violencia provocada por las guerras muestra con evidencia cuánta arrogancia mueve a quienes se consideran poderosos ante los hombres, mientras son miserables a los ojos de Dios. ¡Cuántos nuevos pobres produce esta mala política hecha con las armas, cuántas víctimas inocentes! Pero no podemos retroceder. Los discípulos del Señor saben que cada uno de estos “pequeños” lleva impreso el rostro del Hijo de Dios, y a cada uno debe llegarles nuestra solidaridad y el signo de la caridad cristiana».

«El pobre, no teniendo nada en que apoyarse, recibe fuerza de Dios y en Él pone toda su confianza. De hecho, la humildad genera la confianza de que Dios nunca nos abandonará ni nos dejará sin respuesta. A los pobres que habitan en nuestras ciudades y forman parte de nuestras comunidades les digo: *¡no pierdan esta certeza! Dios está atento a cada uno de ustedes y está a su lado. No los olvida ni podría hacerlo nunca.* Todos hemos tenido la experiencia de una oración que parece quedar sin respuesta [...]. Pero el silencio de Dios no es distracción de nuestros sufrimientos; más bien, custodia una palabra que pide ser escuchada con confianza, abandonándonos a Él y a su voluntad».

«La **oración**, por tanto, halla la confirmación de su propia autenticidad en la **caridad** que se hace encuentro y cercanía. *Si la oración no se traduce en un actuar concreto es vana*, de hecho, “**la fe sin las obras está muerta**” (St 2,26)». A pesar de todo, la caridad sin la plegaria corre el riesgo de convertirse en filantropía que pronto se termina. Dejemos que la oración sea la fuerza interior que nos mueve a actuar, ya que la fe sin las obras está muerta.

Misa por las víctimas de las inundaciones en la Comunidad Valenciana

La iglesia de la Mare de Déu del Socors de Palma acogió el 5 de noviembre una misa en sufragio de los fallecidos por la DANA en la Comunidad Valenciana. Presidida por Mons. Sebastia Taltavull y concelebrada por los padres agustinos, la eucaristía reunió a las principales autoridades de las islas. Estuvieron la presidenta del Govern de les Illes Balears, Marga Prohens; el presidente del Parlament, Gabriel Le Senne; el alcalde de Palma, Jaime Martínez; el delegado del Gobierno, Alfonso Rodríguez, y otros representantes de instituciones.

En la misa participaron un buen número de valencianos y valencianas que habían sido convocados por la Casa Regional de Valencia. Todos ellos rezaron unidos y con gran devoción ante la imagen de la Mare de Déu dels Desemparats, patrona de Valencia.

El Obispo comenzó la homilía alabando la «acción inmediata de trabajo y esfuerzo solidario» de todos los voluntarios y señaló que «desde el primer momento ha sucedido el milagro de la solidaridad y de la ayuda por parte de las instituciones». «A la tristeza, al dolor, al duelo, a la separación de las personas que amamos, los que creemos en Jesús le ponemos el *consuelo de una esperanza que no defrauda*. Este es nuestro compromiso de cada día: sembrar y hacer florecer *brotos de esperanza*, nuevos *brotos de vida*, demostrado con palabras de esperanza, pero sobre todo con hechos que transforman y contagian vida», aseguró.

Una emergència que es perllongarà en el temps

Càritas Mallorca ha estat des del primer dia donant suport a Càritas València i Càritas Albacete a través de la campanya d'emergència que es va activar per a donar resposta a les necessitats dels damnificats de les greus inundacions. L'entitat ha estat present en les diferents localitats afectades, en un primer moment col·laborant en administrar productes de primera necessitat, i també organitzant els espais de la mateixa organització social per acollir les persones més vulnerables que l'entitat ja acompanyava abans de la tragèdia. Un focus especial han estat les persones majors que han rebut i reben atenció per part de les Càritas Parroquials, que han fet un seguiment a aquest col·lectiu de gran vulnerabilitat en una catàstrofe com aquesta. Cada localitat afectada té una realitat diferent que necessita una resposta adaptada a la seva tragèdia. Precisament perquè aquesta reacció sigui més efectiva, Càritas Espanyola, a través de les seves Càritas Diocesanes, va posar en marxa la campanya d'emergència únicament econòmica per ser més eficient i ajustar-se millor a aquestes demandes que es produïen de forma diària, i és que entenem que des de la proximitat la reacció és més efectiva.

Les famílies afectades et necessiten

BIZUM 38191

caritasmallorca.org

Caixabank ES50 2100 0390 2102 0105 9469

971 71 01 35

Des de fa un temps Càritas aposta per les donacions econòmiques a l'hora d'afrontar campanyes d'emergència. La disposició de la xarxa de Càritas que treballa a tot el territori espanyol facilita poder donar una resposta més ràpida i ajustada a la necessitat que es produeix. Poder disposar d'un fons de contingència provinent d'una captació de fons solidari facilita que l'atenció que es dona pugui ser més eficient, així s'ha pogut comprovar en altres emergències que s'han activat.

Una emergència com la que s'ha produït a València i Albacete necessita un seguiment, una intervenció en el temps perquè aquelles persones que ho han perdut tot puguin reprendre la seva normalitat, per això la importància de col·laborar no sols en un primer moment sinó d'aquí més endavant, perquè sabem que malauradament el procés de reconstrucció serà llarg i laboriós. La solidaritat és fonamental que es perllongui en el temps i des d'aquí feim una crida perquè aquesta col·laboració continuï.

FESTA DE Sant Alonso Rodríguez

La Companyia de Jesús i el Bisbat de Mallorca s'aplegaren el passat dia 31 d'octubre per retre homenatge a Sant Alonso Rodríguez (1531-1617) amb motiu de la seva festa litúrgica. Un cop que es feu necessària la supressió de la vida en comunitat a l'històric col·legi de Monti-sion de Palma, els jesuïtes no renunciaren a seguir difonent la memòria i la devoció al sant que el poble mallorquí havia escollit, l'any 1632, per protector d'aquest antic regne. Així, el passat dia 31 d'octubre, el bisbe de Mallorca, el provincial de la Companyia i una nodrida representació de la família jesuítica feren junts un itinerari per diversos indrets relacionats amb la història d'Alonso Rodríguez. Primerament visitaren la capella del bosc de Bellver. Aquesta es començà a construir a partir de 1879, per iniciativa de la reina Isabel II, just en el lloc on el mateix sant explica que fou visitat per la Mare de Déu. Un monòlit ceràmic i altres elements artístics ens remetent a aquella visió mística.

REOBERTURA DE LA CAPELLA-SEPULCRE DE SANT ALONSO RODRÍGUEZ

La comitiva, després, baixà fins a la ciutat de Palma. Primerament, per visitar el col·legi de Monti-sion, on per espai de més de 45 anys Sant Alonso, amb tota humilitat, hi serví com a porter. Malgrat que molts d'elements ens parlen de la seva petjada, cal centrar-nos en el museu que hi té dedicat dins el conjunt històric i que a partir d'ara romandrà, de bell nou, obert a les visites. En aquestes sales, a més de poder conèixer la cel·la del sant, hi podem veure diverses relíquies i objectes que ens parlen de la santedat del jesuïta i de la devoció que sempre li ha tingut el poble mallorquí. Amb una pregària animada per la comunitat educativa del col·legi de Monti-sion, es reobrí també al culte la capella de majestuosa construcció barroca on se'n conserva el sepulcre i que durant segles ha esdevingut fita dels seus devots. Recentment tot aquest espai ha estat sotmès a una higienització tècnica i posada a punt que permet la seva funcionalitat com a lloc de culte, de pregària personal i per a les visites culturals. La Capella i el Museu de Sant Alonso s'obriran tots els dimarts i dijous d'11:30 h a 13:00h, entrant per la porteria del Col·legi de Monti-sion, C/ Monti-Sion, 24. Per acabar aquesta ruta dedicada a Sant Alonso Rodríguez, tots els presents es traslladaren a la parròquia que té dedicada en el cor de la ciutat, on Mons. Sebastià Taltavull hi presidí l'Eucaristia pròpia d'aquest dia i recomanà l'exemple de l'humil porter de Monti-sion.

«¡YA VOY, SEÑOR!», O ESTAR DISPOSAT SEMPRE A FER LA VOLUNTAT DE DÉU

El Bisbe, en la seva homilia, va recordar la vida del sant com "un Evangeli viu, una transparència del mateix Jesús". Mons. Taltavull va explicar que "després de llargs anys de recerca, de lluita, de dificultats familiars, laborals i d'inquietuds religioses que no trobaven resposta, passant fins i tot per la vivència d'una pobresa que el va fer mendicar" sant Alonso viu aquesta experiència de "la força, de la llum i del consol de l'amistat amb Jesucrist" i "creu en aquesta força, en aquesta capacitat que li ve del Senyor i ho viu com a benaventurança evangèlica". Un principi de la «santedat» de sant Alonso el descobrim -va dir el Bisbe- quan diu: «Us promet que mai més en la meua vida faré la meua voluntat. Feis de mi el que vulgueu».

"Ho va viure amb una humilitat que va transformar en acolliment, en bondat, en bon tracte. En cadascú que entrava per la porta hi veia Jesucrist, i en ell la gent hi veia un àngel, sempre atent, caritatiu, obedient, prudent, pobre, una benaventurança vivent".

També va expressar un altre principi de la «santedat»: la pregària. "És d'allà on veu la disponibilitat en el servei, tal com ell mateix ho deia: «Ya voy, Señor» (Ja veng, Senyor!).

Aquesta disponibilitat va ser el seu testimoni que prové de la seva amistat amb Jesús i de la seva humilitat, que el porta a descobrir i fer sempre la seva voluntat". Mons. Taltavull va assegurar que "el camí de la santedat és un camí de llibertat, la resposta a una proposta carregada d'ardor vocacional, on qualsevol persona que vol fer de la seva vida un gest de generositat total, pot arribar-hi". I va precisar que "la recerca de la «santedat» té lloc en el terreny divers de l'experiència quotidiana on l'esforç ha d'adreçar-se a «refundar» un món més humà, més solidari, més just i més feliç. L'experiència d'avançar cap a la santedat passa per aquest esforç de transformació personal i social, perquè sigui una realitat la benaventurança de la pobresa evangèlica en totes les seves manifestacions: la senzillesa, la humilitat, la misericòrdia, la justícia, la netedat de cor, el treball per la pau, la capacitat d'assumir les dificultats, fins i tot la persecució, l'insult, la calúnnia...".

terreny divers de l'experiència quotidiana on l'esforç ha d'adreçar-se a «refundar» un món més humà, més solidari, més just i més feliç. L'experiència d'avançar cap a la santedat passa per aquest esforç de transformació personal i social, perquè sigui una realitat la benaventurança de la pobresa evangèlica en totes les seves manifestacions: la senzillesa, la humilitat, la misericòrdia, la justícia, la netedat de cor, el treball per la pau, la capacitat d'assumir les dificultats, fins i tot la persecució, l'insult, la calúnnia...".

CARTA DEL PAPA FRANCESC A LA COMUNITAT DIOCESANA DE MALLORCA

El Bisbe va rebre dos dies abans de la festivitat de Sant Alonso, el 29 de novembre, una carta del Sant Pare en la qual s'adjuntava un missatge dirigit a tota la comunitat diocesana de Mallorca amb motiu d'aquesta celebració. El manuscrit del Papa diu: "Queridos hermanos, pasado mañana celebraremos la fiesta de San Alonso Rodríguez. Y pienso en Ustedes y me uno a Ustedes en esta celebración. Recuerdo mi visita allí cuando fui a buscar la imagen que ahora preside la Parroquia de San Alonso Rodríguez en San Miguel (referint-se a Buenos Aires). ¡Qué hospitalarios son Ustedes! Por favor, recen por mí, yo lo hago por todos Ustedes. Que Jesús le bendiga y la Virgen Santa les cuide. Fraternalmente, Francisco".

El Secretariat per a la Iniciació Cristiana i el Catecumenat i la Catedral organitzen un itinerari catecumenal per a adults

Amb l'objectiu de donar resposta a una demanda de cada vegada major, el Secretariat Diocesà per a la Iniciació Cristiana i el Catecumenat, en col·laboració amb el Servei de Pastoral de la Catedral de Mallorca, ha programat novament per aquest curs un itinerari catecumenal destinat a adults que demanen el Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia, demandes a les quals, per manca de capacitat o de mitjans, no totes les parròquies de la nostra diòcesi tenen la possibilitat de donar resposta.

Davant la magnífica acollida que tingué aquesta iniciativa durant el curs passat, la Diòcesi posa novament aquest servei a disposició de les parròquies, amb el desig que cap adult que vulgui rebre els sacraments de la iniciació cristiana quedi sense l'acompanyament adequat. Més enllà d'un curs preparatori, el que es pretén és proposar una experiència que ajudi a viure la vida en clau cristiana a partir de l'acollida fraterna i l'acompanyament personal. I tot això inserit en un context de primer anunci i redescobriments de les arrels de la pròpia fe a partir del que planteja el *Ritual de la Iniciació Cristiana d'Adults*.

L'itinerari catecumenal, que començarà el dissabte 5 d'octubre, tindrà una durada de dos anys litúrgics per als catecúmens i d'un per a aquells adults que sol·licitin únicament el sacrament

de la Confirmació. S'articularà entorn d'unes catequesis que tindran lloc al Seminari Nou de Palma, distribuïdes en unes trobades de freqüència quinzenal. A més, es preveuen també algunes sessions catequètiques complementàries que es faran a la Seu. El contingut concret de cadascuna de les sessions provindrà del Catecisme preceptiu per aquesta etapa *Buscad al Señor*, publicat recentment per la Conferència Episcopal Espanyola.

Durant tot el procés es farà un esforç per adaptar-se a les circumstàncies concretes de la persona i al punt en què es troba en el seu camí d'apropament a la fe. Per això, existeix la possibilitat de realitzar itineraris més individualitzats. A més, es preveu que les persones puguin anar incorporant-se a l'itinerari en qualsevol moment del curs, aquelles que s'hi incorporin després de l'Advent hauran d'esperar a l'any següent per a completar el seu itinerari i poder rebre adequadament els sacraments. En definitiva, el més important és poder oferir a tothom la possibilitat de créixer en una "fe adulta", capaç de motivar i sostenir opcions de vida coherents i suscitar el desig de Déu en les persones que inicialment demanen el sacrament per raons eminentment pràctiques.

Per a més informació: iniciacioncristiana@bisbatdemallorca.org

Visita nocturna al cementiri de Sóller. La Comunitat de Cristians de la Vall de Sóller va organitzar una ruta nocturna, cultural i espiritual, pel Cementiri del municipi. Guiats per l'historiador Antoni Quetglas, es van fer unes explicacions del sentit dels difunts, d'algunes tombes i el seu significat i també es va fer una pregària per les víctimes de la riuada de València i pels difunts sollerics. En acabar la visita, la Parròquia va obsequiar tots els assistents amb una degustació de productes i dolços de Tots Sants.

COMENTARI a l'Evangeli

Avui, recordem com, en començar l'any litúrgic, l'Església ens preparava per a la primera vinguda del Crist en la seva encarnació. Ara, quan falten dues setmanes per acabar l'any, ens prepara per a la segona vinguda, aquella en què es pronunciarà l'última i definitiva paraula sobre cadascú de nosaltres. En llegir l'Evangeli d'avui podem pensar: "què lluny queda tot això!"; però «Ell és a prop» (Mc 13,29). No obstant, per a la nostra societat resulta molest —fins i tot incorrecte!— fer referència a la mort. Tanmateix, no podem parlar pas de resurrecció sense pensar que hem de morir.

La fi del món tindrà lloc per a cadascú el dia de la seva mort; en aquest moment finirà el temps que se'n haurà donat per optar. L'Evangeli és sempre una Bona Notícia i el Déu que Jesucrist ens revela és Déu de vida: ¿Per què tenir por?, ¿potser per la nostra manca d'esperança? Davant la immediatesa del judici hem de saber convertir-nos en jutges severos de nosaltres mateixos, sense caure en el parany de l'autojustificació, del relativisme o del "jo no ho veig pas així"... Jesucrist se'n dona a través de l'Església, i amb Ell se'n donen els mitjans i recursos perquè aquest judici universal no sigui motiu de condemna, sinó un espectacle interessant en el qual, finalment, sortiran a la llum les veritats més amagades dels conflictes que tant han turmentat la Humanitat.

L'Església ens anuncia el Crist, Senyor i Salvador. Menys pors i més coherència entre el que fem i el que creiem! «Quan arribarem a la presència de Déu, ens preguntaran dues coses: si érem en l'Església i si treballàvem en l'Església. Tota la resta no té valor» (sant J. E. Newman). L'Església no ens ensenya únicament una forma de morir, sinó una forma de viure per a poder ressuscitar. Perquè el que predica no és pas el seu missatge, sinó el d'Aquell la paraula del qual és font de vida: «El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran» (Mc 13,31). Solament des d'aquesta esperança afrontarem amb serenitat el judici de Déu.

Lectura del profeta Daniel 12, 1-3

En aquells dies, mentre jo, Daniel, plorava i estava de dol, vaig sentir aquestes paraules del Senyor: «En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justs resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.»

Salm responsorial (salm 15)

Guardau-me, Déu meu, en vós trob refugi.

Lectura de la carta als cristians Hebreus 10, 11-14. 18

Tots els sacerdots oficiem diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Quan Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap ofrena més per obtenir-ne el perdó.

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 13, 24-32

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: —«Després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt tremolaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home damunt els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran dels quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mirau la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment quan vosaltres veureu tot això, sapigüeu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Vos dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

Tens informació per a publicar en el **Full Dominical?**
Escriu-nos a:
mcs@bisbatdemallorca.org

Domingo XXXIII del tiempo ordinario

Lectura del profeta Daniel 12 1-3

En el tiempo aquel se levantará Miguel, el arcángel que se ocupa de tu pueblo: Serán tiempos difíciles, como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora. Entonces se salvará tu pueblo: todos los inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo despertarán: unos para vida perpetua, otros para ignominia perpetua. Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

Salmo responsorial (salmo 15)

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.

Lectura de la carta a los Hebreos 10, 11-14. 18

Hermanos: Cualquier otro sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo ofreció por los pecados, para siempre jamás, un solo sacrificio; está sentado a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado para siempre a los que van siendo consagrados. Donde hay perdón, no hay ofrenda por los pecados.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos 13, 24-32

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: —«En aquellos días, después de una gran tribulación, el sol se hará tinieblas, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los ejércitos celestes temblarán. Entonces verán venir al Hijo del Hombre sobre las nubes con gran poder y majestad; enviará a los ángeles para reunir a sus elegidos de los cuatro vientos, del extremo de la tierra al extremo del cielo. Aprended lo que os enseña la higuera: Cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, sabéis que la primavera está cerca; pues cuando veáis vosotros suceder esto, sabed que él está cerca, a la puerta. Os aseguro que no pasará esta generación antes que todo se cumpla. El cielo y la tierra pasarán, mis palabras no pasarán. El día y la hora nadie lo sabe, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»

SANTORAL de la setmana

Dilluns, 18.

Dilluns de la setmana XXXIII.

Dedicació de les basíliques de sant Pere i de sant Pau, sant Ot de Cluny, santa Filipina Duchesne. Missa: Ap 1, 1-4 - 2, 1-5a; Sal 1, 1-2. 3. 4. 6; Lc 18, 35-43.

Dimarts, 19.

Dimarts de la setmana XXXIII.

Sant Abdies profeta, sant Barlaam, sant Severí. Missa: Ap 3, 1-6. 14-22; Sal 14, 1b. 2-3a. 3bc-4ab. 5; Lc 19, 1-10.

Dimecres, 20.

Dimecres de la setmana XXXIII.

Sant Crispí, sant Octavi, sant Edmund. Missa: Ap 4, 1-11; Sal 150, 1-2. 3-4. 5; Lc 19, 11-28.

Dijous, 21.

Presentació de la Benaurada Verge Maria,

sant Ruf, sant Gelasi I papa. Missa: Ap 5, 1-10; Sal 149, 1-2. 3-4. 5-6a. 9b; Lc 19, 41-44.

Divendres, 22.

Santa Cecília,

sant Filemó, sant Pere Esqueda Ramírez. Missa: Ap 10, 8-11; Sal 118, 14. 24. 72. 103. 111. 131; Lc 19, 45-48.

Dissabte, 23.

Dissabte de la setmana XXXIII.

Sant Climent I papa, sant Columbà, santa Lucrècia. Missa: Ap 11, 4-12; Sal 143, 1. 2. 9-10; Lc 20, 27-40.

Diumenge, 24.

Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món.

Sant Andreu Dung Lac i màrtirs del Vietnam, sant Crisògon, santes Flora i Maria. Missa: Dn 7, 13-14; Sal 92, 1ab. 1c-2. 5; Ap 1, 5-8; Jo 18, 33b-37.

AGENDA 2024

Diumenge 17 de novembre

MOTUS CHRISTI. El Motus Christi es una trobada mensual oberta a les persones que vulguin conèixer i aprofundir l'Evangelí de forma comunitària i amb un esperit de convivència familiar, dins una pastoral del primer anunci i iniciació cristiana.

Es fa una xerrada sobre un aspecte de les lectures del diumenge, continuam amb una estona d'oració personal, una posada en comú, la Missa dominical i acabam compartint tots amb un pica-pica. Vos hi esperam. Organitza: Missioneres i Missioners Idents. **Parròquia de Sant Agustí, de 10 a 13h.****Dimarts 19 de novembre**Novena en honor de la Immaculada Concepció de la Medalla Miraculosa, del 19 al 27 de novembre. A les 18h, Sant Rosari i a les 18.30h, celebració de l'Eucaristia. **Església de la Missió, 18h.**Conferència Bíblica: Rei David II Part. A càrrec de Mn. Francesc Ramis Darder. En castellà. **Parròquia Santa Catalina Thomàs, 19h.****Dimecres 20 de novembre**Visita "La petjada de Gaudí a la Catedral i al Museu d'Art Sacre de Mallorca". Durant l'estada de Gaudí a Mallorca, es va allotjar al Palau Episcopal, on encara es conserven algunes empremtes que ens va deixar. En aquesta visita, farem un recorregut per la Seu, per conèixer la restauració litúrgica que va dur a terme al temple, per després dirigir-nos al Museu d'Art Sacre de Mallorca per descobrir les petjades gaudinianas que ens va deixar el genial arquitecte. Hora d'inici: 10h en castellà / 11.30h en català. Durada de la visita: 75 minuts. Punt de trobada: Portal de l'Almoina. Cost: 10 euros (màxim 25 persones) <https://catedraldemallorca.entradasde->museos.com/ **Catedral de Mallorca, 10h. /11.30h.**Reunió dels animadors de Vida Creixent. El Sr. Jordi Llabrés exposarà el tema sobre l'Any Sant, que s'anunciarà per tota l'Església Universal, i també com s'organitzarà a Mallorca. **Parròquia de Sta. Maria la Major d'Inca, 10.30h.****Dissabte 23 de novembre**Pregàries de Taizé. Taller de Silenci a les 16h. i Pregària a les 18.30h. **Santuari de Lluç, 16h.****Diumenge 24 de novembre**Festivitat de Jesucrist Rei de l'Univers, les diòcesis de les Illes Balears celebren el **Dia de la Catequesi**, enguany sota el lema "Estau sempre a punt per a donar raó de la vostra esperança" (1 Pere 3, 15).

Jornada estil Taizé a LLuc
Dissabte 23 novembre 2024
16:00 h. Taller de Silenci ✨ 18:30 h. Pregària

organitzat per   [taizeemallorca](https://www.instagram.com/taizeemallorca) [taizeemallorca](https://twitter.com/taizeemallorca)

AQUESTA I MÉS INFORMACIÓ

bisbat de mallorca

@bisbatmallorca

www.bisbatdemallorca.org

bisbat de mallorca

@bisbatdemallorca

EDITA: Secretaria de Comunicació C/. Seminari, 4 3r pis / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 21 46 01 / mes@bisbatdemallorca.orgDIRECCIÓ: Bisbat de Mallorca / www.bisbatdemallorca.orgIMPRIMEIX: Serveis Gràfics Eugeni / Tel. 646 31 51 91 / sgeugeni@sgeugeni.es / Dipòsit legal: PM 696/1986

Mosaic